

Jerzy Lejawa

Krasocin, st. 1, gm. loco, woj.
kieleckie, AZP 85-58/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 38-39

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kowalewko, st. 3
gm. Oborniki, woj. poznańskie
AZP 48-26/85

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

Badania prowadził mgr Tomasz Skorupka. Udział wzięli studenci Instytutu Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Dziesiąty sezon badań. Cmentarzysko ludności kultury łużyckiej, osada z epoki kamienia, osada kultury wielbarskiej.

Celem prac było dalsze zabezpieczenie krawędzi czynnej plaśnicy i rozpoznanie zasięgu cmentarzyska od strony wschodniej. Przebadano obszar o powierzchni 275 m² i wyeksploatowano 32 obiekty, w tym 24 groby ciałopalne. Były one jedno- i wielopopielnicowe, z reguły nie posiadały obstaw kamiennych. Większość odkrytych grobów wyposażona była w liczne naczynia-przystawki, w jednym z nich ich liczba wynosiła 38. Ceramikę reprezentowały formy wazowate, garnki, misy, dzbany, kubki, czerpaki oraz inne wyroby gliniane (do najciekawszych należy zaliczyć łyżkę glinianą). Poza ceramiką w grobach znaleziono także wyroby brązowe: szpilę oraz liczne nieokreślone przedmioty.

Odkryto kolejne obiekty związane z osadą pucharów lejkowatych. Odsłonięto jedynie partie warstwy „łużyckiej”. Jamy z reguły były niewielkich rozmiarów, rzadko przekraczały średnicę 1 m. Można wśród nich wydzielić dwie jamy gospodarcze oraz dwa „warsztaty krzemieniarskie”. Z materiału ruchomego znalezionego w obiektach neolitycznych należy wyróżnić liczne wióry i odlupki oraz fragm. ceramiki.

W części południowej i wschodniej cmentarzyska zarejestrowano obiekty związane z osadnictwem ludności kultury wielbarskiej. Uchwycono kontynuację półziemianki z poprzedniego sezonu. Poza nią odkryto nowe obiekty: 2 pałeniska oraz 2 jamy.

Badania będą kontynuowane.

Kowalewko, st. 10, gm. Oborniki, woj. poznańskie — patrz: neolit

Kowalewko, st. 12 i 13, gm. Oborniki, woj. poznańskie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

Krasice, st. 7, gm. Mstów, woj. częstochowskie — patrz: paleolit i mezolit

Krasocin, st. 1
gm. loco, woj. kieleckie
AZP 85-58/—

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
 Wydział Archeologiczny Oddział
 w Kielcach

Badania prowadził mgr Jerzy Lejawa. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej (przełom epok brązu i żelaza), ślad osady mezolitycznej.

Badania objęły powierzchnię jednego ara. Odkryto 23 groby ciałopalne (lub ich pozostałości), głównie popielnicowe. Po raz pierwszy wystąpił grób popielnicowy z obstawą kamienną (popielnica zdobiona odciskami tordowanego naszyjnika, obok dwie przystawki i tordowane kółeczko z brązu). Pojawił się też bezsporny grób jamowy, zawierający glinianą grzechotkę, miniaturowe naczynie i kółko z brązu. Z wyjątkiem grobu z kamienną obstawą, gdzie czworokątna jama wyraźnie odcinała się od calca, nie uchwycono zarysu jam. Forma grobów była zróżnicowana: obok garnków nakrytych misami wystąpiło kilka waz przykrytych misą, z towarzyszącymi im przystawkami (miscozki, kubki, garnki). Jedną z waz ozdobiły grupy kresek. Podczas eksploracji grobów znaleziono kółeczka z brązu

i szpile z główką rozklepaną i zawiniętą w uszko. Pojawiły się też groby złożone wyłącznie z popielnicy — małej amforki.

Oprócz eksploracji zachowanych dotąd obiektów, podczas porządkowania terenu eksplorowano pozostałości zniszczonych grobów. Znaleziono mezolityczny rdzeń (w typie komornickim lub chojnicko-pieńkowskim). Przejęto też od pani Agaty Nawary materiały z grobu popielnicowego zniszczonego w trakcie poboru piasku na tym stanowisku. W roku bieżącym przebadano południową partię cmentarzyska, planuje się zbadanie partii środkowej. Część północna i zachodnia najprawdopodobniej uległa już zniszczeniu (niwelacja terenu, orka i pobór piasku, działalność poszukiwaczy skarbów).

Badania będą kontynuowane.

Kuligowo, st. 7
gm. Międzyrzecz, woj. gorzowskie
AZP 51-15/122

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Ośrodek Naukowo-Konserwatorski
Pracownia Archeologiczna w Poznaniu

Badania prowadził mgr Andrzej Krzyszowski (autor sprawozdania) przy współpracy dokumentalisty Wiktora Kudry. Finansowane przez EuRoPol Gaz SA w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Obozowisko z okresu mezolitu, osada kultury łużyckiej z epoki brązu, punkt osadniczy z okresu wpływów rzymskich? lub wczesnośredniowiecznego?

Stanowisko to, znane z wcześniejszych badań AZP, znajduje się na trasie rurociągu gazowego z Rosji do Europy Zachodniej. Kolidują zasięgi stanowiska z inwestycją przebiegającą na długości ok. 150 m. Po wytyczeniu optymalnego archeologicznie obszaru o długości 110 i szerokości 13 m (pas bezpośredniego zagrożenia inwestycją), przystąpiono do usunięcia warstwy współczesnego humusu sprzętem mechanicznym.

Z wykopu o powierzchni 1430 m² uzyskano prawie jednorodny kulturowo materiał źródłowy, który zakwalifikowano przede wszystkim do kultury łużyckiej. Odkryto 20 obiektów z tego okresu chronologicznego, które funkcjonalnie określono jako: jamy (7 ob.), dołki postłupowe (10 ob.), paleniska (2 ob.) i naczynia wolno stojące (1 ob.). Z zabytków ruchomych odkryto 889 ułamków glinianych, nieliczne grudki polepy (12 szt.) i fragm. kości zwierzęcych (10 szt.), 118 przedmiotów krzemiennych (w większości o proveniencji mezolitycznej, m.in. trapez, rdzenie mikrolityczne), 34 bryłki szlaki żużlowej (reprezentującej być może pozostałości kulturowe z okresu wpływów rzymskich lub wczesnego średniowiecza), fragm. kolca szpili brązowej, przేశлік gliniany, rozcieracz kamienny wraz z kamienną podkładką (te ostatnie wystąpiły w obiektach kultury łużyckiej).

Dokumentacja i materiały przechowywane są tymczasowo w Ośrodku Naukowo-Konserwatorskim PP PKZ w Poznaniu.

Leśno, st. 2
gm. Brusy, woj. bydgoskie
AZP 20-35/12

Uniwersytet Łódzki Zakład Prahistorii

Badania prowadził dr Krzysztof Walenta. Finansowane przez Uniwersytet Łódzki i Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Bydgoszczy. Dziewiętnasty sezon badań. Wielokulturowe cmentarzysko kurhanowe.

Badania prowadzono w południowej części cmentarzyska. Przebadano łącznie powierzchnię 350 m². Wykopy obejmowały 2 niewielkie pagórki, które mogły być zniszczonymi kurhanami. W związku z tym pozostawiono dodatkowe murki profilowe, przecinające pagórki w taki sposób, aby uzyskać możliwie najlepszy wgląd w stratyografię obiektów.